

Vafler er ifølge forslaget stk. 1, punkt e, afgiftspligtige, når de er i forbindelse med chokolade, marcipan eller skummasse; visse blandinger af sådanne vafler med afgiftsfri varer betragtes dog som afgiftsfri.

I stk. 1, punkt f, har man foreslået tilvejebragt hjemmel for, at varer, der kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de i stk. 1, punkt a—e, omhandlede varer, er afgiftspligtige. Endvidere har man på grundlag af indvundne erfaringer fundet anledning til at indføje en speciel bestemmelse vedrørende kager, kiks o. lign. delvis bestående af skummasse, idet der på dette område har været tendenser til at påføre fremstillere af afgiftspligtige varer en mindre rimelig konkurrence.

De under sidste krig i loven indførte bestemmelser om afgiftspligt for remoncemasser o. lign. er ikke medtaget i forslaget, og de pågældende varer vil herefter kun blive afgiftspligtige, når de enten er fremstillet af mandler, nødder og kærner, jfr. stk. 1, punkt c, eller kan henføres under forslaget punkt f som erstatningsvarer for afgiftspligtige varer.

Til § 2.

Efter den gældende lov berigtiges afgiften, når varerne overføres fra fremstillere, importører eller grossist til detaillist. For blandede grossist- og detailvirksomheder findes i den gældende lov ikke udtømmende bestemmelser om, i hvilket omsætningsled afgiftsberigtigelsen skal ske. Det er i stk. 2 foreslået, at afgiftspligten, således som det også nu er tilfældet, overføres til en mellemhandler, når der er tale om varer til videresalg til andre handlende. For varer, som en mellemhandler, der tillige er detaillist, sælger en detail, overføres afgiftspligten til mellemhandleren, hvis han har tre eller flere detailudsalg, jfr. stk. 3, der svarer til den gældende lovs § 3, sidste punktum. For så vidt angår mellemhandlere med kun eet eller to ud salg, er det derimod i stk. 2, 2. punktum, foreslået, at varerne til disse ud salg skal købes i afgiftsberigtiget stand, medmindre engros afsætning til andre handlende er den overvejende del af virksomhedens samlede omsætning; i så fald kan der gives tilladelse til, at varerne til virksomhedens egne ud salg tilføres virksomheden afgiftsfrit og altså beskattes af virksomheden.

Bestemmelsen i stk. 4 går ud på at give en virksomhed, der — uden at være fremstillere, importører eller mellemhandler — fra et centrallager agter at fordele varer til et vist antal (3 eller flere) egne ud salg og således for så vidt angår disse ud salg har en slags grossistfunktion, adgang til at få tilført varer i ubeskattet stand.

Til § 5.

Stk. 1—3 er omredigerede bestemmelser hidrørende fra den gældende lovs §§ 2, 3 og 4.

I stk. 4 er det foreslået at gennemføre en særlig regel vedrørende den afgiftspligtige værdi for varer, som virksomheder, der beskatter efter detailpris, selv importerer eller indkøber til videre salg gennem egne detailudsalg. Bestemmelsen tilsigter ved ansættelse af visse mindstebeløb for den afgiftspligtige værdi at sikre, at en sådan virksomhed ikke får mulighed for ved salg af „fremmede“ varer til unormalt lave priser at opnå urimelige fordele ved afgiftsberigtigelsen i sammenligning med almindelige detaillister, der køber deres varer i beskattet stand.

Til § 6.

Paragraffen indeholder omredigerede bestemmelser fra den gældende lovs paragraffer 2, 3 og 4.

Til §§ 7 og 8.

Nye bestemmelser, der foreslås gennemført af hensyn til overgang til delvis vægtbeskatning.

Til § 10.

Det almindelige forbud mod auktionssalg er i overensstemmelse med den gældende lov. Man har dog fra forbudet udtrykkeligt undtaget tvangsauktioner og andre auktioner, hvis afholdelse er særligt foreskrevet ved lov.

Til § 12.

Den gældende lov har i § 10 i det væsentlige tilsvarende bestemmelser. Dog er bestemmelsen i § 10 om opkrævning af et særligt gebyr af afgiftspligtige virksomheder ikke medtaget i forslaget, ligesom man har udeladt kravet om forevisning af næringsbrev som betingelse for tilladelse til at drive afgiftspligtig virksomhed.

Angående bestemmelsen i stk. 2 henvises til det ovenfor til § 2, stk. 4, anførte.

Til § 14.

Heri er optaget bestemmelserne vedrørende den månedlige angivelse af omsætningen og afgiftens indbetaling. Efter den gældende lovs § 9, stk. 2, kan der mod sikkerhed tilstås de afgiftspligtige virksomheder kredit i 4 måneder regnet fra indkøbet af stempelmærkerne. Såfremt man kan regne med, at virksomhederne normalt har en beholdning af stempelmærker, der dækker ca. 14 dages forbrug, svarer den gældende kredit ved indkøb af stempelmærker således til en kredit på 3½ måned fra salget af varerne at regne.

Efter de foreslåede regler skal afgiften af om-